

Политиката на ЕС в областта на конкуренцията

Резолюция на Европейския парламент от 2 февруари 2012 г. относно годишния доклад за политиката на ЕС в областта на конкуренцията (2011/2094(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид доклада на Комисията за политиката на конкуренция за 2010 година (COM(2011)0328) и придружаващия го работен документ на службите на Комисията (SEC(2011)0690),
- като взе предвид Регламент (EO) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора¹,
- като взе предвид Регламент (EO) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на EO)²,
- като взе предвид насоките на Комисията относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (EO) № 1/2003³ (насоките си за определяне на глоби),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 13 октомври 2008 г., озаглавено „Прилагане на правила за държавна помощ към мерки, взети във връзка с финансовите институции в контекста на настоящата световна финансова криза“⁴ (съобщението относно банковия сектор),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 декември 2008 г., озаглавено „Рекапитализация на финансовите институции в условията на настоящата финансова криза: ограничаване на помощта до необходимите минимални равнища и предпазни мерки срещу излишното нарушаване на конкуренцията“⁵ (съобщението относно рекапитализацията),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 25 февруари 2009 г. относно обработването обезценените активи в банковия сектор на Общността⁶ (съобщението относно обезценените активи),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 23 юли 2009 г., озаглавено „Връщане на жизнеспособността и оценка на мерките за преструктуриране във финансия сектор според правилата за държавна помощ в настоящата криза“⁷

¹ OB L 1, 4.1.2003 г., стр. 1.

² OB L 24, 29.1.2004, стр. 1.

³ OB C 210, 1.9.2006 г., стр. 2.

⁴ OB C 270, 25.10.2008 г., стр. 8.

⁵ OB C 10, 15.1.2009 г., стр. 2.

⁶ OB C 72, 26.3.2009 г., стр. 1 .

⁷ OB C 195, 19.8.2009 г., стр. 9 .

(съобщението относно преструктурирането),

- като взе предвид съобщението на Комисията от 17 декември 2008 г., озаглавено „Временна общностна рамка за мерките за държавна помощ за подпомагане на достъпа до финансиране при настоящата финансова и икономическа криза“¹ (първоначална временна рамка),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 1 декември 2010 г., озаглавено „Временна общностна рамка за мерките за държавна помощ за подпомагане на достъпа до финансиране при настоящата финансова и икономическа криза“² (нова временна рамка, която замества рамката, чийто срок изтече на 31 декември 2010 г.),
- като взе предвид възложеното от Парламента проучване от юни 2011 г., озаглавено „Държавна помощ – Правила по време на криза за финансния сектор и реалната икономика“³,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 5 октомври 2011 г., озаглавен „Въздействието на временните правила за държавна помощ, приети в контекста на финансовата и икономическа криза“ (SEC(2011)1126),
- като взе предвид проекта за регламент на Комисията за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност по отношение на оправдяването на задълженията за отчетност на държавите-членки,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията, озаглавен „Обществено допитване: Към съгласуван европейски подход за колективна правна защита“ (SEC(2011)0173),
- като взе предвид документа на ГД „Конкуренция“, озаглавен „Best Practices on the conduct of proceedings concerning Articles 101 and 102 TFEU“ (Най-добри практики относно протичането на процедурите, свързани с член 101 и член 102 от ДФЕС)⁴,
- като взе предвид документа на ГД „Конкуренция“, озаглавен „Guidance on procedures of the Hearing Officers in proceedings relating to Articles 101 and 102 TFEU“ (Насоки относно ролята на съветниците одитори в рамките на процедури, свързани с член 101 и член 102 от ДФЕС)⁵,
- като взе предвид документа на ГД „Конкуренция“, озаглавен „Best practices for the submission of economic evidence and data collection in cases concerning the application of Articles 101 and 102 TFEU and in merger cases“ (Най-добри практики в областта на представянето на икономически доказателства и събиране на данни в случаите, свързани с прилагането на член 101 и член 102 от ДФЕС, и при сливания)⁶;

¹ ОБ C 16, 22.1.2009 г., стр. 1 .

² ОБ C 6, 11.1.2011 г., стр. 5.

³ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>.

⁴ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_articles.pdf.

⁵ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/hearing_officers.pdf.

⁶ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_submissions.pdf.

- като взе предвид Рамковото споразумение от 20 октомври 2010 г. за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия¹ (наричано по-долу „Рамковото споразумение“), и по-специално параграфи 12² и 16³ от него,
 - като взе предвид резолюциите си от 25 април 2007 г. относно Зелената книга относно исковете за вреди при нарушаване на антитръстовите правила на ЕО⁴ и от 26 март 2009 г. относно Бяла книга относно исковете за обезщетение за вреди при нарушаване на антитръстовите правила на Европейската общност⁵, както и становището на комисията по икономически и парични въпроси от 20 октомври 2011 г. относно „Към съгласуван европейски подход за колективна защита“,
 - като взе предвид резолюцията си от 15 ноември 2011 г. относно реформата на правилата на ЕС за държавните помощи относно услугите от общ икономически интерес⁶,
 - като взе предвид резолюциите си от 22 февруари 2005 г. за XXXIII доклад на Комисията относно политиката в областта на конкуренцията за 2003 г.⁷, от 4 април 2006 г. за доклада на Комисията относно политиката в областта на конкуренцията за 2004 г.⁸, от 19 юни 2007 г. за доклада относно политиката в областта на конкуренцията за 2005 г.⁹, от 10 март 2009 г. относно докладите относно политиката в областта на конкуренцията за 2006 и 2007 година¹⁰, от 9 март 2010 г. относно доклада за политиката на конкуренция за 2008 г.¹¹ и от 20 януари 2011 г. относно доклада за политиката на конкуренция за 2009 година¹²,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет относно доклада на Комисията за политиката на конкуренция за 2010 година (INT/594 - CESE 1461/2011),
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси и становищата на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и комисията по транспорт и туризъм (A7-0424/2011),
- A. като има предвид, че финансовата и икономическа криза, започната през есента на 2008 г., все още не е преодоляна; като има предвид, че финансовите смущения и

¹ OB L 304, 20.11.10, стр. 47.

² „Всеки член на Комисията се грижи за осигуряване на редовен и пряк обмен на информация между него и председателя на съответната парламентарна комисия.“

³ „В срок от три месеца след приемането на парламентарна резолюция Комисията предоставя в писмена форма информация на Парламента относно мерките, предприети вследствие на конкретните искания, отправени към нея в резолюциите на Парламента, включително в случаите, когато тя не е била в състояние да следва мнението на Парламента. [...]“

⁴ OB C 74 E, 20.3.2008 г., стр. 653.

⁵ OB C 117 E, 6.5.2010 г., стр. 161.

⁶ Приети текстове, P7_TA(2011)0494.

⁷ OB C 304 E, 1.12.2005 г., стр. 114.

⁸ OB C 293 E, 2.12.2006 г., стр. 143.

⁹ OB C 146 E, 12.6.2008 г., стр. 105.

¹⁰ OB C 87 E, 1.4.2010 г., стр. 43.

¹¹ OB C 349 E, 22.12.2010 г., стр. 16.

¹² Приети текстове, P7_TA(2011)0023.

опасенията от рецесия отново се изостриха през последните месеци;

- Б. като има предвид, че Комисията отговори на избухването на кризата по своевременен и разумен начин, като прие специални правила за държавната помощ и използва политиката в областта на конкуренцията като инструмент за управление на кризата; като има предвид, че това се считаше и продължава да се счита за временен режим, макар и срокът му да беше превишен, което се очакваше още от началото;
- В. като има предвид, че между 1 октомври 2008 и 1 октомври 2010 г. Комисията прие повече от 200 решения относно държавната помощ за финансовия сектор; като има предвид, че през 2009 г. номиналният размер на помощите за финансовия сектор, използвани от държавите-членки, беше 1 107 милиарда евро (9,3 % от БВП на ЕС); като има предвид, че максималният обем на одобрените от Комисията мерки от началото на кризата до 1 октомври 2010 г. (включително схеми и ad hoc намеси) възлиза на 4 588,90 милиарда евро;
- Г. като има предвид, че Комисията въведе изискване, приложимо от 1 януари 2011 г., за представяне на план за преструктуриране за всеки бенефициер на мярка за рекапитализация или обезценени активи, независимо дали се счита, че банката е в добро или в затруднено положение;
- Д. като има предвид, че значителни суми от предоставяната по време на кризата държавна помощ под формата, например, на гаранционни схеми, схеми за рекапитализация или допълнителни форми на подкрепа на ликвидността за финансиране на банки, допринесоха за остра липса на балансираност на публичните финанси; като има предвид, че все още не е известно колко голямо въздействие може да имат в бъдеще тази държавна помощ, и по-специално гаранциите, предоставени на банките, в случай че действително ще бъдат изискани някои от тези гаранции;
- Е. като има предвид, че протекционизъмът и неприлагането на правилата за конкуренцията само биха задълбочили и удължили кризата; като има предвид, че политиката в областта на конкуренцията е инструмент от основно значение, даващ възможност на ЕС да разполага с динамичен, ефикасен и иновативен вътрешен пазар и да бъде конкурентоспособен на световно равнище;
- Ж. като има предвид, че въпреки всички усилия за справяне с икономическата криза картелите остават най-сериозната опасност за конкуренцията, благосъстоянието на потребителите и правилното функциониране на пазарите, и че следователно не могат да бъдат допусканы, дори по време на икономическа криза;

Доклад на Комисията за политиката на конкуренция за 2010 година

1. Приветства доклада на Комисията за политиката на конкуренция за 2010 г.; подчертава, по случай 40-та годишнина на този доклад, че политиката на ЕС в областта на конкуренцията е донесла многобройни ползи във връзка с благосъстоянието на потребителите и представлява основен инструмент за премахване на пречките пред свободното движение на стоки, услуги, лица и капитал; посочва, че политиката в областта на конкуренцията продължава да представлява основен инструмент за защита на единния пазар и на интересите на

потребителите; подчертава, че е необходимо някои правила да се актуализират, за да се посрещнат новите предизвикателства;

2. Отбелязва, че комбинираното въздействие на стабилни принципи и гъвкави процедури позволи на политиката в областта на конкуренцията да бъде конструктивен и стабилизиращ фактор във финансовата система на ЕС и по-общо в реалната икономика;

Препоръки по отношение на политиката в областта на конкуренцията

3. Изразява убеждението, че подобряването на прозрачността на цените е от решаващо значение за стимулиране на конкуренцията на единния пазар и за предоставяне на действителен избор на потребителите;
4. Приветства съществуващия обмен между Комисията и сдруженията на потребителите в областта на европейското конкурентно право и настъпчава Комисията да продължа да популяризира този обмен, като включва, по целесъобразност, и други заинтересовани страни;

Контролиране на държавната помощ

5. Приветства работния документ на службите на Комисията, изгoten, за да се оцени въздействието на временните правила за държавна помощ, приети в контекста на финансовата и икономическа криза; отбелязва оценката на Комисията, че като цяло държавната помощ „е била ефективна за намаляване на финансова нестабилност, подобряването на функционирането на финансовите пазари и смекчаване на въздействието на кризата върху реалната икономика“; питат се, обаче, дали такъв оптимистичен анализ може да бъде подкрепен;
6. Подчертава, че временната мярка, приложима по отношение на държавната помощ, е бил положителен като първоначална реакция на кризата, но че не може да се продължава неоснователно; подчертава необходимостта от преустановяване на временните мерки и освобождавания във възможно най-кратки срокове и веднага щом икономическото положение го позволява;
7. Отбелязва, че е необходима нова, постоянна регулаторна система за прилагането на правилата за държавната помощ с цел справяне с недостатъците, открити в правната система от преди кризата, по-специално по отношение на финансовия сектор, както и коригиране на нарушенятията, създадени по време на финансовата и икономическа криза;
8. Отбелязва обявяването на специфични насоки за оздравяване и преструктуриране за банковия сектор; предлага на Комисията да отчита въздействието, по отношение на нарудаване на конкуренцията, на подкрепата на ликвидността от страна на централните банки на етапа на оздравяването и да предвиди методичното преструктуриране на банките, с участието на акционерите и притежателите на облигации преди влиянето на обществен капитал;
9. Настоятелно призовава Комисията да свърже удължаването на временната държавна помощ за банковия сектор след 2011 г. със засилени и по-строги условия, свързани с намаляването на съдържанието и обема на балансовия отчет,

включително като се обръща необходимото внимание на кредитирането на дребно и като се предвидят по-големи ограничения на бонусите, разпределението на дивиденти и други фактори от първостепенно значение; счита, че тези условия следва да са ясно посочени и следва да са оценени и обобщени *ex post* от страна на Комисията;

10. Отбелязва мерките, приети до момента от Комисията с цел намаляване на обема на балансовия отчет на някои институции, които са „твърде големи или твърде взаимосвързани, за да фалират“ и които са получили държавна помощ през периода на кризата; счита, че за тази цел са необходими повече мерки;
11. Подчертава обаче, че продължаващата консолидация в банковия сектор всъщност е увеличила пазарния дял на няколко големи финансови институции, и поради тази причина настоятелно призовава Комисията да продължи да следи отблизо сектора с цел насърчаване на конкуренцията на европейските банкови пазари, включително чрез налагане на планове за преструктуриране, които предполагат разделението на банковите дейности, в случай че депозити на дребно дават възможност на тези институции за финансиране на по-рискови инвестиционни банкови дейности;
12. Отбелязва, че ЕЦБ извърши неколкократни нестандартни инжекции на ликвидност през периода на кризата; отчита оценката на Комисията, че този вид мярка не представлява строго погледнато, държавна помощ, както Комисията отбелязва в проучването си; отбелязва обаче, че политическите действия на равнище ЕС трябва да бъдат координирани и че Комисията следва да отчита въздействието на подкрепата от страна на ЕЦБ или други централни банки, както и на другите публични намеси, при оценяването на държавната помощ, предоставяна на банки, които също така са бенефициери на помощ от страна на ЕЦБ или други централни банки;
13. Отбелязва, че въздействието на подкрепата от страна на ЕЦБ и другите публични намеси, получени от банките по време на кризата, не са включени в оценката на Комисията на съвместимостта; отправя искане към Комисията да извърши *ex post* оценка на тези операции;
14. Призовава Комисията в кратки срокове да представи предвижданото законодателно предложение за разглеждане, в контекста на истинска европейска рамка, на въпроса относно преобразуването на проблемните банки, като се осигури общ правилник, както и общ набор от инструменти и механизми за намеса, и се ограничи до минимум участието на данъкоплатците, по-специално посредством създаването на хармонизирани самофинансиращи се (на основан на риска подход) оздравителни фондове за сектора;
15. Подчертава, че държавната помощ трябва да се предоставя по начин, който не нарушава конкуренцията и не благоприятства установените дружества в ущърб на нововъзникващите;
16. Счита, че държавната помощ следва да подкрепя кълстери в областта на иновациите и научните изследвания и така да подкрепя предприемачеството,
17. Призовава Комисията да гарантира, че планираното опростяване на правилата за държавните помощи за услугите от общ икономически интерес няма да доведе до

влошаване на контрола над прекомерните компенсаторни плащания;

18. Отбелязва намерението на Комисията да въведе режим „de minimis“ по отношение на държавната помощ за услугите от общ икономически интерес; подчертава, че са необходими ясни и недвусмислени критерии за определяне на това кои услуги ще се покриват от този режим;
19. Настоява всяко предложение за освобождаване по принцип от задължението за нотифициране на други категории услуги от общ икономически интерес да се основава на доказателства, че това правило за изключение е необходимо и обосновано и не нарушава неоснователно конкуренцията;
20. Подчертава значението на насърчаването на конкуренцията във всички сектори и не на последно място в сектора на услугите, който представлява 70 % от европейската икономика; подчертава също така правото на установяване на нови дружества и услуги;

Антитръстови правила

21. Предлага, ако Комисията внесе предложение за хоризонтална рамка, уреждаща колективната правна защита, да се приеме, когато е целесъобразно, принцип на последващи искове, според който правоприлагането по частноправен ред в рамките на колективната правна защита може да бъде осъществено, ако е налице предварително решение за установяване на нарушение, прието от Комисията или от национален орган за защита на конкуренцията; отбелязва, че установяването на принципа на последващи искове не възпрепятства в общия случай възможността да се предвидят както самостоятелни искове, така и последващи искове;
22. Отбелязва, че механизмите за алтернативно разрешаване на споровете често зависят от желанието на търговеца да сътрудничи, и счита, че наличието на ефективна система за съдебна защита ще действа като силен стимул за страните да сключат извънсъдебно споразумение, чрез което може да се предотврати необходимостта от голям брой дела, като по този начин се намалява броят на съдебните процеси; насърчава създаването на схеми за алтернативно разрешаване на споровете на европейско равнище, така че да се даде възможност за бързо и евтино разрешаване на спорове като по-привлекателна възможност от съдебното производство; подчертава обаче, че тези механизми следва да останат, както предполага и тяхното наименование, само алтернатива на съдебната защита, а не предварително условие за нея;
23. Подчертава, че вследствие на решението на Съда по дело C-360/09, Pfleiderer, и 437/08, CDC Hydrogen Peroxide Комисията трябва да гарантира, че колективната правна защита не компрометира ефективността на системата за освобождаване от санкции в областта на конкурентното право и на процедурата за уреждане на спорове;
24. Счита, че конкретните въпроси, възникващи в областта на конкуренцията, следва да бъдат подобаващо взети предвид и че всеки инструмент, приложим към колективната правна защита, трябва да зачита в пълна степен и по подходящ начин особеното естество на антитръстовия сектор;

25. Припомня, че по отношение на колективната правна защита в областта на политиката за конкуренцията трябва да бъдат установени защитни механизми, с цел да се избегне разазването на система на колективни искове, включваща неоснователни искове и прекомерно съдопроизводство, и да се гарантира равнопоставеност на страните в съдебното производство; подчертава, че тези защитни механизми трябва да обхващат, наред с другото, следните елементи:
- групата на ищците трябва да бъде ясно установена, преди искът да бъде внесен („процедура за упражняване на правото на включване“);
 - публичните органи като омбудсманите или прокурорите, както и представителните органи, могат да завеждат дело от името на ясно определена група ищци;
 - критериите, използвани за определяне на представителните органи, имащи право да завеждат действия по представителство, трябва да бъдат установени на равнище ЕС;
 - система на колективни искове трябва да бъде отхвърлена въз основа на факта, че би настърчавала прекомерно съдопроизводство, би могла да влезне в противоречие с конституцията на някои от държавите членки и би могла да засегне правата на потърпевши, които могат да участват в производството без тяхно знание, но при все това ще бъдат обвързани от съдебното решение;
- a) разрешени индивидуални искове:
- ищците трябва при всички обстоятелства да са свободни да прибягват като алтернатива до предявяването пред компетентен съд на индивидуален иск за обезщетение;
 - колективните ищци не трябва да бъдат облагодетелствани в сравнение с индивидуалните ищци;
- б) обезщетение за незначителни и неопределени вреди:
- ищците във връзка с незначителни и неопределени вреди следва да разполагат с подходящи средства за достъп до правосъдие чрез колективна правна защита и получаване на справедливо обезщетение;
- в) обезщетение единствено за действително претърпените вреди:
- обезщетение би могло да бъде предоставено единствено за действително претърпените вреди; трябва да бъдат забранени обезщетения с наказателен характер и несправедливо забогатяване;
 - всеки ищец трябва да предостави доказателства за своя иск;
 - присъденото обезщетение трябва да се разпределчи между отделните ищци съразмерно на претърпяната от тях индивидуална вреда;
 - общо взето, адвокатските хонорари според присъденото обезщетение не са познати в Европа и трябва да бъдат отхвърлени;

- г) принцип „загубилият плаща“:
- не би могло да бъде предявен иск при беззащитност на ищеща в резултат на липса на финансови средства; освен това, процесуалните разходи, а оттам и рисъкът във връзка с правния иск, трябва да бъдат понесени от страната, загубила делото; формулирането на правилата относно разпределението на разходите в тази връзка попада в компетенциите на държавите членки;
- д) недопускане на финансиране от трета страна:
- съдебните производства не следва да бъдат предварително финансиирани от трети страни, като в замяна на това ищците се съгласяват например да отстъпят на трети страни евентуалните последващи права на обезщетение;
26. Подчертава, че всяка хоризонтална рамка трябва да гарантира спазването на две основни задължителни условия:
- държавите членки да не прилагат по-рестриктивни условия по отношение на случаите на колективна правна защита, възникващи от нарушения на правото на ЕС, от тези, които се прилагат за случаите, произтичащи от нарушение на националното право,
 - нито един от изложените в хоризонталната рамка принципи да не възпрепятства приемането на допълнителни мерки за гарантиране на пълната ефективност на правото на ЕС;
27. Посреща с одобрение обявения от Комисията в нейната работна програма за 2012 г. законодателен инструмент, който обхваща исковете за обезщетения за нарушение на антитръстовото законодателство; подчертава, че в него следва да се вземат предвид по-раншните резолюции на Парламента по този въпрос и че той следва да бъде приет съобразно обикновената законодателна процедура;
28. Счита, че политиката на налагане на глоби е важен инструмент за публично правоприлагане и възпиране;
29. Отбелязва, че формите на поведение са мотивирани не само от санкциите, но и от насърчаването на спазването на нормите; подкрепя подход, който служи като ефективно възпиращо средство, като същевременно насърчава спазването на нормите;
30. Подчертава, че политиката на високи глоби не се използва, като това следва да продължи и занапред, като алтернативен механизъм за финансиране на бюджета на ЕС;
31. Отбелязва, че методът за определяне на глоби се съдържа в един незаконодателен документ от 2006 г., а именно насоките за определяне на глоби, и настоятелно призовава още веднъж Комисията да включи в Регламент (ЕО) № 1/2003 подробно представена основа за изчисляване на глоби, както и новите принципи за налагане на глоби;
32. Насърчава Комисията да преразгледа своите насоки за определяне на глоби и ѝ

предлага да оцени принципи като:

- вземането предвид на това, че прилагането на стабилни програми за съответствие не следва да има отрицателни последствия за нарушителите, надхвърлящи пропорционалните мерки срещу нарушенieto;
 - въвеждането на разграничение относно размера на глобите за предприятията, които са действали преднамерено или небрежно;
 - вземането предвид на взаимодействието между публични и частни дългове в контекста на антитръстовото законодателство на ЕС; Комисията следва да следи при глобите да се отчита всяка компенсация, вече изплатена на трети страни; това следва да се прилага също и за предприятия, които се ползват от системата за освобождаване от санкции; освен това нарушителят би могло да бъде налаган да изплаща обезщетения в контекста на извънсъдебно постигане на споразумение, преди да бъде взето окончателното решение за налагане на глоба;
 - определянето на условия, според които дружества майки, които упражняват решително влияние върху дъщерно дружество, но не участват пряко в нарушение, следва да бъдат солидарно отговорни за нарушения на антитръстовите правила от страна на дъщерното дружество;
 - изискването, във връзка с рецидивите, да се установи ясна връзка между разследваното нарушение и предишните нарушения, от една страна, и съответното предприятие – от друга страна; следва да се взема се предвид максимален период от време;
33. Отбелязва, че броят на исканията за намаляване на глобите на основание невъзможност за извършване на плащанията е нараснал, по-специално от страна на предприятията, произвеждащи само един продукт, и МСП; счита, че система на забавяне и/или разделяне на плащанията би могло да бъде обмислена като алтернатива на намаляването на глобите, за да се избегне преустановяването на стопанска дейност на предприятията;;
34. Очаква адаптиране на насоките за определяне на глоби по отношение на предприятия, произвеждащи само един продукт, и МСП, както беше обявено от заместник-председателя на Комисията Joaquín Almunia;
35. Приветства прибягването до процедурата за постигане на споразумение в случаите на картели с оглед подобряване на ефикасността на процедурата;
36. Настоятелно призовава Комисията да разгледа по-подробно .нар. „трикъл даун“ икономика (верижно разпространение на положителните ефекти на икономическия растеж върху цялата икономика), когато анализира възможни злоупотреби с господстващо положение и когато открие, че не е налице такава злоупотреба;

Контрол върху сливанията

37. Счита, че икономическата и финансова криза не може да представлява основание за по-голяма снизходителност на политиките на ЕС за контрол на сливанията;

призовава Комисията да гарантира, че сливанията, и по-специално сливанията с цел оздравяване или преструктуриране на банки в затруднение, не създават институции, „прекалено големи, за да фалират“ и в по-общ план важни за системата финансови институции;

38. Подчертава, че прилагането на правилата за конкуренцията по отношение на сливанията трябва да се оценява от гледна точка на цялостния вътрешен пазар;

Междудонародно сътрудничество

39. Подчертава, че е от значение да се насърчава сближаването на световно равнище на законодателството в областта на конкуренцията; насърчава Комисията активно да участва в Международната мрежа по конкуренция;
40. Насърчава Комисията да сключва двустранни споразумения за сътрудничество относно прилагането на правилата в областта на конкуренцията; приветства обявяването на преговорите по такова споразумение с Швейцария и насърчава по-силна координация на политическите действия и действията по прилагане;

Специфични сектори

41. Взема предвид инициативата на Комисията „Енергетика 2020“; настоятелно призовава Комисията да продължи цялостното прилагане на пакета за вътрешния енергиен пазар; насърчава Комисията, тъй като все още не е напълно завършено изграждането на отворен и конкурентен единен пазар на енергия, активно да наблюдава конкуренцията на енергийните пазари, по-специално когато приватизирането на обществени предприятия води до монополни или олигополни пазари;
42. Припомня призыва си към Комисията, по време на ранните етапи на прилагането на третия енергиен пакет, да следи отблизо равнището на конкуренцията, тъй като трите най-големи участника все още съставляват около 75 % (електроенергия) и над 60 % (природен газ) от пазара, въпреки постепенното отваряне на пазарите в средата на 90-те години; приканва Комисията да публикува насоки с цел подобряване на достъпа на възобновяемите енергии до енергийните мрежи;
43. Припомня призыва си към Комисията да разгледа в следващия си годишен доклад до каква степен концентрацията на доставчици на критични суровини може да бъде вредна за дейността на отраслите-клиенти и за една по-ефективна в екологично отношение икономика, тъй като някои от тях са от жизненоважно значение за внедряването на екологично ефективни технологии като светлочувствителни елементи и литиево-йонни батерии;
44. Призовава Комисията да положи повече усилия за отваряне на конкуренцията в сектора на агенциите за кредитен рейтинг, в частност по отношение на пречките за влизане на пазара, предполагаемите практики на тайни споразумения и злоупотребите с господстващо положение; призовава Комисията да гарантира, че всички агенции за рейтинг се подчиняват на най-високите стандарти за добросъвестност, разкриване на информация, прозрачност и управление на конфликтите на интереси, както се изисква в Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно

агенциите за кредитен рейтинг¹, за да се гарантира качество на рейтингите;

45. Призовава Комисията активно да наблюдава развитието на положението на свързаните със сировини пазари във връзка със заключенията на Европейския съвет от м. юни 2008 г. (параграф 40) и да насърчи амбициозни законодателни предложения в рамките на преразглеждането на Директивата за пазарите на финансови инструменти и Директивата относно пазарната злоупотреба с цел борба със спекулативните практики, които засягат отрицателно европейската промишленост и пораждат нарушения на единния пазар;
46. Подчертава, че последните проучвания, проведени от регуляторни органи на САЩ, Обединеното кралство и Япония, сочат, че по време на кризата е станало ясно, че американските и европейските банки са манипулирали лондонския междубанков лихвен процент (LIBOR); поради това изразява загриженост относно възможни нарушения на пазара, пораждани от такива практики;
47. Насърчава Комисията да проучи положението с конкуренцията в сектора на търговията на дребно, по-специално последиците от предполагаеми злоупотреби с пазарна мощ от страна на доминиращи вериги за търговия на дребно с отрицателни последици за търговците и производителите на дребно, в частност в селското стопанство и в пазара на хранителни продукти;
48. Отново приканва Комисията да извърши проучване на конкуренцията в хранително-вкусовата промишленост, за да разследва въздействието на пазарната мощ, което основните доставчици и търговци на дребно оказват върху функционирането на този пазар;
49. Отбелязва комплексния характер на веригата за предлагане на храни и липсата на прозрачност в ценообразуването на храните; счита, че подобреният анализ на разходите, процесите, добавената стойност, обемите, цените и маржовете във всички части на веригата на предлагане на храни, включително по-голяма прозрачност по отношение на качеството, в съответствие със законодателството в областта на конкуренцията и търговската тайна, ще доведе до подобряване на наличната информация за потребителите и на прозрачността на механизмите за ценообразуване във веригата на предлагане на храни, увеличавайки по този начин избора за потребителите и избягвайки несправедливата дискриминация на потребителите; приветства създаването на форум на високо равнище за по-добро функциониране на веригата на предлагане на храни и неговото положително влияние върху подобряването на търговските практики;
50. Отново призовава Комисията да проведе секторно проучване относно онлайн реклами и интернет търсачките;
51. Повтаря своя призив за проучване относно прилагането на правилата за възлагане на обществени поръчки и относно това дали националните различия водят до нарушаване на конкуренцията;
52. Подчертава, че доизграждането на вътрешния пазар за всички видове транспорт е необходимо да бъде — и да остане — основната цел на европейската политика в

¹ ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1.

областта на транспорта;

53. Споделя гледната точка на Комисията, че ЕС все още няма достатъчно взаимосвързана, оперативно съвместима и ефективна трансгранична мрежа на транспортна инфраструктура, каквато е необходима за лоялна конкуренция в рамките на доизграждането на вътрешния пазар;
54. Счита, че политиката в областта на конкуренцията следва да допринася за насърчаването и прилагането на отворени стандарти и оперативна съвместимост с цел предотвратяване на технологична зависимост на потребителите и клиентите от участници, съставляващи малцинство на пазара;
55. Отбелязва липсата на конкуренция на пазара на роуминг и подчертава необходимостта от по-голяма прозрачност на цените; в тази връзка приветства новите рамкови правила за телекомуникационните дружества в ЕС и предложението на Комисията за регламент „Роуминг III“ COM (2011)0402), в който се предлагат структурни мерки за подобряване на конкуренцията в търговията на едро, като се очакват ползи за конкуренцията в търговията на дребно, цените и избора на потребителите; в частност, настоятелно призовава Комисията да изпълни определената в Програмата в областта на цифровите технологии за Европа (COM(2010) 0245/2) цел, разликата в цената между разговорите в роуминг и междуселищните разговори в рамките на една държава следва да бъде премахната не по-късно от 2015 г.;
56. Подчертава, че засилената конкуренция в сектора на широколентовите услуги е от основно значение за постигане на целта на стратегията „Европа 2020“ за пълно покритие за европейските граждани, което ще бъде от полза за потребителите и предприятията; настоява Комисията да разгледа възможните случаи, при които достъпът до широколентови услуги е ограничен на национално равнище;
57. Настоятелно призовава Комисията да разгледа въпроса до каква степен едно твърде щедро разпределение на свободни квоти на ЕС за емисии на парникови газове в определени сектори може да наруши конкуренцията, като се има предвид, че тези разрешения, чиято ефективност намаля след забавянето на дейността, доведоха до неочеквани печалби за определени дружества, същевременно ограничавайки стимулите им за участие в прехода към ефективна в екологично отношение икономика;
58. Припомня, че Комисията е образувала няколко процедури за нарушения срещу държави-членки за неправилно прилагане на Първия железопътен пакет;
59. Призовава Комисията да следи двустранните споразумения между държави в сектора на въздушния транспорт да не дават официално предпочтение на конкретно летище за полети от една държава в друга;
60. Настоятелно призовава Комисията да анализира въздухоплавателния сектор, по-специално споразуменията между авиолиниите за споделени кодови обозначения, които в много случаи не носят полза за потребителите, а допринасят единствено за по-голямо затваряне на пазара, което води до злоупотреби с доминиращо положение и съгласувани практики между предприятия, които в противен случай би трябвало да действат в условия на конкуренция;

61. Очаква резултатите от обществената консултация относно прилагането на Насоките за въздухоплаването от 2005 г.; насырчава Комисията да разгледа внимателно разпоредбите за оценяване на социалната помощ и помощта за преструктуриране за авиокомпаниите, за да изясни дали те все още могат да осигуряват равнопоставеност за въздушните превозвачи в днешните пазарни условия или се нуждаят от преразглеждане;
62. Призовава Комисията и държавите-членки да вземат мерки срещу евентуални дискриминационни политики, които биха могли да бъдат прилагани в контекста на споразумения между ЕС и трети държави, с цел да се предотврати нарушаването на конкуренцията между международните авиокомпании, като по този начин се гарантира справедлива конкуренция;
63. Подчертава необходимостта да се довърши изграждането на Единното европейско небе, което ще предостави схема за ефективност с цел гарантиране на прозрачността на цените на услугите;
64. Отново заявява, че правилата относно задължението за показване на действителни, прозрачни и окончателни цени на самолетните билети следва да се прилагат строго в интерес на по-лоялната конкуренция между отделните видове транспорт и в рамките на един и същ вид транспорт;
65. Очаква резултатите от проучванията на Комисията и Парламента относно финансирането на структурите на морските пристанища, които следва да позволяят и на двете институции да оценят дали настоящите правила се прилагат по последователен начин или трябва да бъдат формулирани повторно;

Диалог между Парламента и Комисията по въпросите на конкуренцията

Диалог по въпросите на конкуренцията

66. Приветства участието на заместник-председателя на Комисията Joaquín Almunia в размяната на мнения с Парламента, както и положителното сътрудничество, за което тази година свидетелстват брифингите, организирани от ГД „Конкуренция“; счита, че ежегодна среща между членовете на ЕП и генералния директор на ГД „Конкуренция“ е добра практика, която следва да бъде продължена;
67. Приズова, по случай 40-та годишнина от доклада на Комисията относно политиката на конкуренция, да се сключи споразумение между Парламента и Комисията за установяване на всеобхватен диалог относно политиката на конкуренция, което да укрепи ролята на Парламента като пряко избран орган, представляващ европейските граждани; отбелязва, че тази практическа договореност следва да задълбочи съществуващия диалог и би могла да институционализира, без да се нарушават изключителните правомощия на Комисията според Договора, редовен диалог между Парламента и Комисията чрез създаване на процедури и ангажименти относно последващите действия по отношение на препоръките на Парламента;

Годишен доклад за конкуренцията

68. Настоятелно призовава Комисията да включи в годишния си доклад:

- описание на приетите инструменти през въпросната година – законодателни и незаконодателни, обвързващи и необвързващи, заедно с обосновка на извършените промени;
- резюме на предложенията, получени от Европейския парламент и от заинтересованите страни в контекста на обществените допитвания, заедно с обосновка за приемането на едни изразени мнения и отхвърлянето на други;
- описание на мерките, предприети от Комисията през въпросната година с цел увеличаване на прозрачността при взимането на решения от нейна страна и осигуряване на спазването в по-голяма степен на съответните процедурни правила; този раздел следва да включва доклад относно диалога с Парламента по въпросите на конкуренцията;

Годишна работна програма в областта на конкуренцията

69. Настоятелно призовава Комисията да представя работната програма в областта на конкуренцията в началото на всяка година, включително подробен списък на обвързващите и необвързващите инструменти в областта на конкуренцията, които ще бъдат приети през следващата година, и на предвижданите обществени консултации;
70. Подчертава, че както докладът, така и работната програма следва да бъдат представяни на комисията ECON от члена на Европейската комисия, отговарящ за конкуренцията;

о

о о

71. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията.